

دندان دوتایی ثنایای پیشین فک بالا: معرفی یک مورد

دکتر جمیله قدوسی* - دکتر آرمیتا روحانی**

*- دانشیار گروه آموزشی اندودنتیکس دانشکده و مرکز تحقیقات دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد.

** - اندودنتیست.

چکیده

زمینه و هدف: فیوژن و ژمینیشن آنومالی‌های تکاملی بافت سخت دندان می‌باشند. در حال حاضر واژه "دندان دوتایی" به جای استفاده از این نامها پیشنهاد شده است. هدف از مقاله حاضر معرفی یک مورد دندان دوتایی ثنایای پیشین ماگزیلاری می‌باشد. معرفی مورد: مورد ارائه شده یک پسر بچه ده ساله با دندان دوتایی دائمی ثنایای مرکزی سمت چپ ماگزیلاری می‌باشد که در معاینه کلینیکی و رادیوگرافی یک تاج کاملاً بزرگ و دو ریشه مجزا به همراه دو پالپ ریشه مشخص، مشاهده شد. دندانهای دوتایی معمولاً نیاز به درمانهای چندگانه دارند که در این مورد به علت ارتباط بین فضاهای پالپ، ابتدا درمان اندودنتیک انجام شد. پس از آن جراحی پرپودنتال جهت خارج کردن یک ریشه و قطع تاج مربوط به آن انجام گردید. در نهایت درمان ترمیمی و زیبایی و درمان ارتودنسی صورت گرفت.

کلیدواژه‌ها: دندان دوتایی - ماگزیلا - جراحی پرپودنتال - درمان ریشه

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۷/۱

اصلاح نهایی: ۱۳۸۵/۳/۲

وصول مقاله: ۱۳۸۴/۱۰/۲۰

نویسنده مسئول: گروه آموزشی اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد e-mail: j_ghodusi@gmail.com

مقدمه

درمان توصیه شده برای "دندان دوتایی" در مقالات مختلف گزارش شده است که در اغلب موارد مشتمل بر چندین درمان، شامل درمان اندودنتیک، جراحی، ترمیم و ارتودنسی، برحسب مورد می‌باشد. (۴-۵)، لذا هدف از مطالعه، ارائه یک مورد کمیاب دندان دوتایی ثنایای پیشین و درمانهای انجام شده جهت تصحیح آن می‌باشد.

معرفی مورد

یک پسر بچه ده ساله از بخش بیماریهای دهان و دندان دانشکده دندانپزشکی مشهد برای ارزیابی به بخش اندودنتیک ارجاع داده شد. شکایت اصلی بیمار، ظاهر نازیبای دندان بود. بیمار از نظر تاریخچه پزشکی و دندانپزشکی مشکلی نداشت. همچنین تاریخچه ضربه به دندانها و فک نیز وجود نداشت. معاینه داخل دهانی، دندان ثنایای مرکزی چپ ماگزیلاری با تاجی بزرگتر از دندان مشابه سمت راست را نشان داد که به علت کمبود فضا این دندان

فیوژن و ژمینیشن آنومالی‌های تکاملی بافت سخت دندان می‌باشند. فیوژن به صورت به هم پیوستن دوجوانه دندانی در حال تکامل که منجر به ایجاد یک دندان منفرد بزرگ می‌گردد، تعریف می‌شود. (۱)، شیوع فیوژن کمتر از ۱٪ می‌باشد (۲) و اعتقاد براین است که نیرو یا فشار فیزیکی سبب تماس دندانهای در حال تکامل می‌گردد. ژمینیشن به صورت تلاش برای تشکیل دو دندان از یک عضو مینایی تعریف می‌شود. شیوع آن ۰/۴۷٪، بدون تمایل به جنس خاص می‌باشد. (۱-۳)

شاخصهای قطعی برای افتراق بین فیوژن و ژمینیشن وجود ندارد ولی مواردی همچون مورفولوژی، آناتومی، موقعیت در فک و تعداد دندانها برای تشخیص فیوژن و ژمینیشن استفاده شده‌اند. با توجه به فقدان شاخصهای قطعی تشخیص و ناتوانی در تعیین روند تکاملی مختل شده در بعضی موارد، لغت "دندان دوتایی" (Double teeth) به جای نامهای اتیولوژیکال فوق پیشنهاد شده است. (۳)